

GOIGS EN LLOANÇA DE SANT RICARD

REI D'ANGLATERRA

LA SEVA FESTA:

7 DE FEBRER

*Sant Ricard: Des de la Glòria
feu la nostra veu florida,
i lloant tan Santa vida
fem que es gravi a la memòria.*

A Brefanya hi relluia
la Creu Santa Redemptora.
Un infant, com nova aurora,
al reial soli naixia.
La blancor de la innocència
s'espargia a cada poble
i tota ànima ben noble,
a Déu rep, en consciència.

Una flor d'olor divina
florí enmig d'aquella terra:
Bonifaci va a Anglaterra
predicant fe i disciplina.
Sant Ricard, ànima austera,
amb bonesa a cor i llavi,
amb ciència i seny de savi
duu el seu poble la pau vera.

La discòrdia apaivagada
vers Jesús es dirigia...

Lletra: Francesc Mas i Abril.

I una veu el cor oïa,
que li diu: — Anima amada! —
Commogut, ple de dolcesa,
la fillada suara mira:
I besant a tots sospira,
amb la sang d'amor encesa.

Dels seus fills ara té cura.
El cor d'àngel tots tres tenen.
Si de la seva sang vénen
tots seran d'ànima pura.
Al més xic de tots, un dia,
la seva urpa la mort clava...
I el filló resuscitava:
— Crist la gràcia li envia —.

L'esperit perfecciona
en l'església cristiana.
Com Jesús sap que el demana
deixa cort i la corona.
Ingressà en un monasteri
quan un fill al cel li'n vola,
i amb la més pura aureola
fou rebut a l'Alt Imperi.

Dibuix de Jeroni Giralt.

Visitar vol Terra Santa
dels dos fills en companyia.
On Jesús nasqué i moria
vol posar la seva planta.
Pelegrí, fent penitència,
pensa fer la Santa ruta
—puix que el seu cor tot s'immuta—
amb amor, fe i consciència.

I altra cosa el bon Déu mana:
Quan Ricard a Jesús ora,
el seu cor, lent, es desflora...,
allà a Lucca, de Toscana.
La ciutat on es venera,
el seu cos té en gran estima:
La memòria seva anima,
i la devoció es supera.

Sant Ricard tres fills deixava,
i per Sants Déu els volia.
Com la fe en ells més creixia
tot miracle d'Ell pujava.
Oh, Sant rei de l'Anglaterra!
Sant Ricard, les virtuts vostres,
feu que es filtrin als cors nostres,
ací i a la vostra terra!

Música: Josep M.ª Aragonès.

ENTRADA *TORNADA*

Sant Ricard: Des de la glò-ri-a feu la nostra veu flo-ri-da, i llo-ant tan Santa vi-da feu-que es gravi a la memò-ri-a.

ESTROFA

A Brè-tanya hi re-llu-i-a la Creu San-ta Redempto-ra. Un in-fant, com nova au-ro-ra, al re-ial so-li nai-xi-a,
la blancor de la innocència s'espar-gi-a a ca-da po-ble, i to-ta à-ni-ma, ben no-ble, a Déu rep, en con-ci-èn-cia.

A la Tornada

V. *Justum deduxit Dóminus per vias rectas.*

OREMUS

R. *Et ostendit illi regnum Dei.*

Deus, qui beatum Richardum regem Confessórem tuum a terreno regno ad mundi contemptum perduxisti, et eternitatis gloria coronasti: concede, ut ejus meritis et exemplo discamus perituras mundi calcare delitias, ut cum eo in coelis regnare possimus. Per Christum Dóminum nostrum. - R. Amen.

(AMB LICÈNCIA ECLESIASTICA)